

Sygn. akt V Ka 788/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Ośrodek (...) w R. V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SO Janusz Chmiel

SO Sławomir Klekocki

Protokolant: Monika Brzoza

w obecności K. K. oskarżyciela skarbowego Urzędu Skarbowego w R.

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014 r.

sprawy:

J. M. /M./

syna A. i J.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks, art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 9 października 2013r. sygn. akt IX K 196/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1 jako podstawę orzeczonej kary grzywny przyjmuje art. 77 § 2 kks i podwyższa ilość stawek dziennych do 50 /pięćdziesiąt/;

- w punkcie 2 podwyższa orzeczoną karę grzywny do kwoty 1.000 / jeden tysiąc/ złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. obciąża oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatą za obie instancje w kwocie 370 /trzysta siedemdziesiąt/ złotych i zasądza od niego wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 /dwadzieścia/ złotych.

Sygn. akt V Ka 788/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem z dnia 9 października 2013r. sygn. akt IX K 196/13 uznał oskarżonego J. M. za winnego tego, że:

- pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w R.- płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, w okresie od 21 lutego 2011r. do 20 sierpnia 2012r. w R. czynnym ciągłym w wykonaniu tego samego zamiaru nie wpłacał w imieniu spółki w terminie do dnia 20-go następnego miesiąca na rachunek Urzędu Skarbowego w R. podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wynagrodzeń wypłaconych pracownikom, pobranego w kolejnych miesiącach od stycznia 2011r. do lipca 2012r. w łącznej wysokości 59.615 zł, tj. przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks i za to na mocy art. 77 § 1 kks wymierzył mu karę grzywny po 20 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 54 zł;

- pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w R.- płatnika podatku od towarów i usług w okresie 26 kwietnia 2010r. do 25 października 2012r. w R. uporczywie nie wpłacał w imieniu spółki w terminie do 25-go dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek Urzędu Skarbowego w R., podatku od towarów i usług wynikającego z deklaracji VAT-7K za kolejne okresy kwartalne od I kwartału 2010r. do I kwartału 2012r. oraz za III kwartał 2012r. w łącznej wysokości 337.791 zł, tj. wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na mocy art. 57 § 1 kks wymierzył mu karę grzywny 500 zł.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego J. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 90 zł i opłata w wysokości 158 zł.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł oskarżyciel publiczny** - Urząd Skarbowy w R., który na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk oraz 444 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

Na mocy art. 427 § 1 kpk oraz 438 pkt 4 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zarzucił:

- rażącą niewspółmierność kar, gdyż kary nie uwzględniają w sposób właściwy okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnienia czynów zabronionych oraz osobowości sprawcy. Podnosząc powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rybniku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna i skutkować musiała zmianą zaskarżonego orzeczenia w kierunku postulowanym przez skarżącego. Na wstępie wskazać należy, iż rażąca niewspółmierność wymierzonej kary zachodzi wówczas, gdy zastosowany ogół dolegliwości karnych za przypisane czyny nie uwzględnia należycie ich stopnia społecznej szkodliwości oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celu kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić jedynie wówczas, gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia jednak w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, osobowości sprawcy jak i stopnia zawinienia-, innymi słowy - gdy jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. Odnosząc się zaś wprost do apelacji oskarżyciela publicznego stwierdzić należy, iż orzeczenie wobec oskarżonego kar o charakterze ekonomicznym, a to grzywny w najniższych przewidzianych ustawą progach postrzegane być musi jako nadmierna łagodność tych kar. Należy zwrócić uwagę, że oskarżony był już uprzednio karany za analogiczne przestępstwo zaś jego dobra sytuacja majątkowa i zarobkowa powodują, iż wymierzone kary nie noszą cech odpowiedniej dolegliwości karno-prawnej. Oskarżony bowiem zarabia ok. 3500zł miesięcznie, posiada grunty rolne oraz warsztat mechaniki precyzyjnej. W takiej sytuacji kara grzywny, aby osiągnąć swoje cele winna być wypadkową stopnia społecznej szkodliwości czynu jak i sytuacji majątkowej oraz zarobkowej oskarżonego. Wyrok Sądu I instancji w żadnym wypadku tych kryteriów nie spełnia. O ile bowiem można zgodzić się z dokonaną przez Sąd meriti oceną stopnia społecznej

szkodliwości obu czynów, to wysokość orzeczonej kary grzywny zupełnie abstrahuje tak od uprzedniej karalności oskarżonego jak i jego sytuacji finansowej. W ocenie Sądu Odwoławczego w odniesieniu do pierwszego z czynów grzywna, aby osiągnąć cele kary tak w sferze prewencji indywidualnej jak i ogólnej winna wynosić 50 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 54zł. Odnośnie zaś drugiego z czynów wymogi te spełniać będzie grzywna w wymiarze 1000zł.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej.